

פרוטוקול מס' 335

מישיבת ועדת הכספים

יום ג', ח' בתמוז, התשמ"ו - 15.7.1986 - שעה 10.00

נ כ ח ו

חברי הוועדה:

- א' י' שפירא - היו"ר
- י' ז' אמיר
- נ' ארד
- י' ארידור - מ"מ היו"ר
- י' ארצי
- ג' גדות
- א' ויינשטיין
- י' כהן
- י' מצא
- ע' סולודר
- ש' עמר
- י' צבן
- י' רמון
- ב' שליטא
- ש' בן-שלמה
- ד' תיכון

מוזמנים:

ע' דראושה, מ' ותד, ת' טובי, מ' מיעארי, א' נסראלדין

שר הפנים י' פרץ
ח' הכט, א' סויסה, י' אזר - משרד הפנים
י' אפרתי - משרד האוצר

מ' גנאים, ר' ג'ראסי, ע' טארק, א' אבו-עסבי,
ע' עזאיזה - נציגי הרשויות המקומיות הערביות

מזכיר הוועדה:
היועץ המשפטי לוועדה:
קצרנית:

א' קרשנר
א' דמביץ
א' דגני

סדר- היום:

צווי תעריף המכס והפטורים ומס קניה על טובין
(תיקונים מס' 31, 34, 36).

תקנות התכנון והבניה (בקשה להיתר, תנאיו ואגרות)
(תיקון).

השביתה ברשויות המקומיות הערביות בכל רחבי המדינה.

תקנות עידוד החסכון (הוראת שעה)
תקנות עידוד החסכון (תכנית חסכון "צמד חלוקת רווחים").

הצעות לסדר היום
הודעה בדבר קביעת שיעור דמי ביטוח לפי החלטת משכורת
נושאי משרה שיפוטית.

1615

החלטות בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס ומס קניה

צו תעריף המכס והפטורים ומס קניה על טובין (תיקון מס' 36)

היו"ר י' ארידור:

אני פותח את הישיבה.

ועדת המשנה ממליצה בפני מליאת הוועדה לאשר שורה של החלטות בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס ומס קניה. אבקש את היו"ר ועדת המשנה להציג בפנינו את הצווים המובאים לאישור.

א' ווינשטיין:

הצו הראשון הוא צו תעריף המכס והפטורים ומס קניה על טובין (תיקון מס' 36). הוברר שארגזים לטלויזיה אינם בגדר "חלקים למקלטי טלויזיה". שלטונות המכס מבקשים לכלול אותם בפרט שכותרתו "אבזרים וחלקים אחרים למכשירים".

היום מוטל מס על רהיטים מיובאים הכוללים מרכיבים שיש בהם ייצור מקומי, כמו עץ או סיביית. המס מוטל במטרה להגן על הייצור המקומי המשלם מס על חומר הגלם.

היו"ר י' ארידור:

אני מביא את הצו לאישור.

ה צ ב ע ה

צו תעריף המכס והפטורים ומס קניה על טובין (תיקון מס' 36) - א ו ש ר

צו תעריף המכס והפטורים ומס קניה על טובין (תיקון מס' 34)

א' ווינשטיין:

הצו בא לצמצם את ההגנה על הרכבת מקלטי טלויזיה. לארץ מייבאים חלקי טלויזיה בארגזים ומרכיבים אותם כאן, ועל כך לא הוטל מס. לעומת זאת יבוא של מכשירי טלויזיה חייב במס. כך הגיעה ההגנה על הרכבת מכשירי טלויזיה לשיעור של 200%. שלטונות המכס מבקשים לבטל את ההפקדה שחלה היום על היבוא ובמקביל להעלות את מס הקניה מ-50% ל-60%. ביטול ההפקדה נותן יתרון ליבוא משום שמס קניה מוטל גם על יבוא וגם על ייצור מקומי. כתוצאה מכך תצומצם ההגנה על הייצור המקומי.

משרד התעשייה והמסחר אישר הגדלת הייצור המקומי ב-7%.

תוספת ההכנסות כתוצאה מכך תהיה כ-2 מיליון דולר.

היו"ר י' ארידור:

אני מביא את הצו לאישור.

ה צ ב ע ה

צו תעריף המכס והפטורים ומס קניה על טובין (תיקון מס' 34) - א ו ש ר

צו תעריף המכס והפטורים ומס קניה על טובין (תיקון מס' 31)

א' וינשטיין:

סיימנו את הדיון בצו פרט לטעיף הדין במכולות.

היו"ר י' ארידור:

אני מביא לאישור את הצו פרט לתיקון פרט 86.08 הדין במכולות.

ה צ ב ע ה

צו תעריף המכס והפטורים ומס קניה על טובין (תיקון מס' 31)
(פרט לתיקון פרט 86.08 לתוספת הראשונה) - א ו ש ר

אגרות בניה לפי תקנות התכנון והבניה (בקשה להיתר, תנאים ואגרות) (תיקון מס' 1)

היו"ר י' ארידור:

לפנינו בקשה לאשר העלאת אגרות הבניה לפי תקנות התכנון והבניה.

נשמע את הסבריו של היועץ המשפטי לוועדה לבקשה.

א' דמביץ:

מדובר בתקנות לענין שולי לגבי שטחים שאין להם מעמד מוניציפלי, שעבורם ישלמו לאוצר המדינה את אותן אגרות שמשלמים כעת ברשויות מקומיות. המצב הוא שאגרות אלה לא הוצמדו, אינני יודע מדוע.

י' ז' אמיר:

אני מכיר לפחות מפעל אחד שאיננו בתחום של רשות מקומית. אם המדינה תגבה את האגרות, לא האזור שבו נמצא המפעל ולא הישוב הסמוך יוכלו ליהנות מכך.

א' דמביץ:

אלה אגרות בניה.

י' ז' אמיר:

כאזור הקריה הגרעינית מקימים מפעלים לתעשיות עתירות ידע. הקריה איננה שייכת לשום אזור, אפילו לא למועצה האזורית תמר, שפורמלית הקריה היא בתחומה. והיא מרוחקת קילומטר וחצי מתחום השיפוט של דימונה. אני חושב שמפעלים שהם קרובים למקומות ישוב, בעיקר אלה שאין להם הכנסות עצמיות גדולות, יש להצמידם לאותם ישובים.

אנחנו יכולים להמליץ שהמדינה תעביר את האגרות שהיא גובה לישוב הקרוב ביותר לאותם מפעלים.

היו"ר י' ארידור:

שמענו את ההערה של חבר הכנסת אמיר.

ועדת הכספים
15.7.86

ג' ז' אמיר:

אני מבקש להגיש הסתייגות.

היו"ר ג' ארידור:

אין כאן הסתייגות. אלה הן תקנות. אתה יכול להצביע נגד.

ג' ז' אמיר:

אט כן, אני מבקש לקיים את ההצבעה בנוכחותם של חברי ועדה נוספים.

היו"ר ג' ארידור:

תוכל תמיד לבקש ררויזיה על ההצבעה.

אני מביא את התקנות להצבעה.

ה צ ב ע ה

תקנות התכנון והכניה (בקשה להיתר, תנאי ואגרות) (תיקון) - אושרו

ג' ז' אמיר:

אני מבקש ררויזיה.

אני מבקש רשות להצעה לסדר.

היו"ר ג' ארידור:

נמצאים עמנו אורחים שוהזמנו לדיון בסעיף הבא. לא מקובל להעלות הצעות לסדר היום בנוכחות משלחות. תוכל להעלות את ההצעה לקראת סוף הישיבה.

השביתה ברשויות המקומיות הערביות בכל רחבי המדינה
(הצעה לסדר היום של חברי הכנסת דראושה, מיערי, ותד, שריד וטובי)

היו"ר ג' ארידור:

אנחנו עוברים לסעיף הבא: השביתה ברשויות המקומיות הערביות, הצעה לסדר היום של מספר חברי כנסת שהועברה לוועדת הכספים.

אני מקדם בברכה את המשלחת של ראשי הרשויות המקומיות הערביות. אבקשכם להציג את הנושא.

ר' ג'ראסי: (מ"מ ראש עיריית נצרת)

אדוני היושב-ראש, חברי הוועדה הנכבדים, ידוע שהרשויות המקומיות הערביות נתונות במשבר חמור מאד, משבר מתמשך שלא בא על פתרונו. במשך השנתיים האחרונות התקיימו מספר פגישות בין נציגי הרשויות המקומיות הערביות, בסיועו של מרכז השלטון המקומי, עם נציגי משרד הפנים, שר הפנים, המנכ"ל, גם עם ראש הממשלה כאשר מילא את מקומו של שר הפנים בנובמבר 1984 ומאוחר יותר כראש ממשלה. במהלך הפגישות האלה הוצגו כל הנתונים והיו סיכומים גם עם משרד הפנים וגם עם ראש הממשלה.

הסיכומים היו שיש לכסות את הגרעונות של שנת 1984, תהליך שאמור היה להתבצע בתחילת 1985, וכן להכין תכנית לשלוש או חמש שנים לגישור הפער בין תקציבי הרשויות המקומיות הערביות לבין תקציבי הרשויות המקומיות היהודיות, שהוא ביחס של אחד לארבעה. הרשויות המקומיות הערביות משרתות 12% מהאוכלוסייה הנמצאת במעמד מוניציפלי, כלומר שהיא שייכת לאזורים שיש בהם שלטון מקומי, בעוד שתקציבי הרשויות המקומיות הערביות מהווים כ-3% מסך כל התקציבים של כלל הרשויות המקומיות במדינה, ואולי אפילו פחות מזה.

בתקציב הפיתוח המצב הוא הרבה יותר גרוע. המשרד היחידי כמעט המקצה תקציבים לפיתוח במגזר הערבי דרך הרשויות המקומיות הוא משרד הפנים, כאשר התקציב הוא כ-5 דולר לנפש. אם מספר החושבים בכפר הערבי הוא בממוצע 7000-8000 נפש, תבינו כמה כסף יש לו לפיתוח. משרדים אחרים כמו השיכון, התיירות, התחבורה, כמעט ואינם תורמים לפיתוח במגזר הערבי. לכן המצב שם כמעט ואיננו מאפשר פיתוח. לפעמים נאלצים להישען על תקציבים רגילים כדי לבצע עבודות פיתוח במגזר הערבי.

סוכס שגם הרשויות המקומיות יתרמו לסגירת הגרעונות של 1984 על ידי העלאת המסים בשיעור יותר גבוה מאשר במגזר היהודי. בשלב ראשון הועלו המסים ל-1200 שקל ישן למ"ר, ולאחר מכן בלחצו של משרד הפנים העלינו את המסים פעם נוספת ל-1400 שקל ישן למ"ר.

משרד הפנים הבטיח להעביר לרשויות המקומיות סכום של 4 מיליון שקל חדש לכיסוי הגרעון, ולמעשה הוא העביר סכום של 2.9 מיליון שקל בלבד. אנחנו עוברים דרך יסורים כדי לקבל את יתרת הסכום של 1.1 מיליון שקל. חלפו כבר יותר משבועיים מאז אישרה ועדת הכספים את העברה הסכום, ועד כה העניין טרם הוסדר.

אבל לא זה העיקר. העיקר הוא תיקון בסיסי התקציבים. הסיכום העקרוני שהיה מקובל גם על משרד הפנים וגם על משרד ראש הממשלה היה שיש להביא לאישור תכנית לתקופה מוגדרת שבה כל שנה תאושר תוספת לתקציב כך שבסוף התקופה נגיע במגזר הערבי לאותו סל שירותים שקיים במגזר היהודי. הערכנו שאם התכנית תהיה לשלוש שנים, יהיה צורך להכפיל את התקציבים מדי שנה בשנה כדי להגיע לגישור הפער. אבל למעשה שום דבר איננו מתבצע בשטח. הסיכומים הראשונים נתקבלו בנובמבר 1984. אנחנו מחקריים לנובמבר 1986 ושום תכנית לא אושרה, ואם אושרה - ואיננו יודעים על כך - היא איננה מתבצעת.

במקום להגדיל את בסיסי התקציבים המגמה היא להקטין את התמיכה הממשלתית ברשויות המקומיות הערביות, כאשר הסיכום היה הפוך - להגדיל את התמיכה במקביל למאמץ העצמי של הרשויות המקומיות להעלות את המסים ולהעמיק את הגביה ממקורות עצמיים.

בתחילת שנת התקציב 1985 הסיכום הזה היה קיים. תוקנו המסגרות התקציביות הבסיסיות במחירי הרבעון הראשון של השנה על ידי הגדלת הסעיף של הכנסות עצמיות ממסים ב-17%. אבל בניגוד לסיכום, הוקטן פעם נוספת המענק של משרד הפנים לרשויות המקומיות.

הדברים הגיעו לידי כך שכמעט אין אפשרות לספק שירותים לתושבים. השירותים כמעט שוחקו. אפילו לבתי הספר אנחנו מספקים בקושי דברים בסיסיים. מה שנוחר אלה הם שירותי נקיון וסילוק אשפה, וגם עבודות אלה מבוצעות בשיטות פרימיטיביות, ובמקרה הטוב באמצעות טרקטור עם עובד אחד או שני עובדים במרבית הרשויות המקומיות הערביות.

לאחר מספר דחיות בקיום ההבטחות שניתנו לנו, פתחו הרשויות המקומיות בשביחה החל מ-1 ביולי, והשביחה נמשכה. כנראה שזה לא עושה רושם על אף אחד. לא חל שינוי במצב. השביחה היתה אמורה להיפתח ב-15 ביוני. לאור פניות והבטחות של אנשי משרד ראש הממשלה ומשרדו של השר וייצמן נדחתה השביחה ל-1 ביולי. באותו פרק זמן היינו אמורים להגיע לסיכומים והחלטות בענין תיקון בסיסי התקציב והעברת יתרת הסכום לקונסולידציה של החובות לשנת 1984. אבל מאחר וההבטחות לא קוימו, נאלצנו לפתוח בשביחה, שאנחנו ממשיכים בה עד היום. זה לא משפיע אולי על אף אחד, כי בלאו הכי השירותים היו משותקים גם בלי השביחה. היא לא חידשה הרבה במצב הקיים במגזר הערבי.

ברור שהשליחות הציבורית שלנו מטילה עלינו אחריות רבה. איננו יכולים להמשיך במצב הקיים. מופעל עלינו לחץ ציבורי על ידי הבוחרים שבחרו בנו לנעל את העניינים ברשויות המקומיות. השביחה היתה צעד של מחאה שנקטנו בו מתוך רגש של אחריות כלפי הציבור שבחר בנו. אנחנו מקווים שלא ניאלץ לנקוט באמצעי מחאה נוספים כדי להעלות את הבעיה שלנו על סדר היום הציבורי ולמצוא לה פתרון.

היו"ר א' י' שפירא:

האם חברים נוספים במשלחת מבקשים להשמיע את דבריהם?
מר אב-עסבי, בבקשה.

א' אבו-עסבי: (ראש המועצה המקומית ג' וסגן היו"ר מרכז השלטון המקומי)

אני מסכים לכל מה שנאמר על ידי קודמי. אני רוצה לחזור קצת להיסטוריה ולהוסיף פרטים חשובים לחיבור הכללי של המצב.

הפער ברמת השירותים בין השלטון המקומי היהודי והערבי איננו חדש. קיימנו דיונים אינטנסיביים על הפער הזה בשנת 1979/80. באותה שנה הגענו להסדר עם שר האוצר דאז, חבר הכנסת ארידור, ועם שר הפנים דאז השר יוסף בורג, שכל שנה יוסיפו 10% לתקציב של המגזר הערבי לקידום השירותים. ענין זה הופסק בתקופת כהונתו של כהן-אורגד כשר האוצר.

בתחילת כהונתה של הממשלה הנוכחית, כאשר ראש הממשלה כיהן גם כמלא מקום של שר הפנים, בטרם נכנס השר פרץ לתפקידו, התקיימו דיונים בנושא. משרד הפנים הכיר בעובדה שאכן היו גרעונות של 9 מיליון שקל חדש ב-1984 וסוכם שהממשלה חכסה 75% מהגרעון, כלומר תקציב 4 מיליון שקל למטרה הזו. חלק מהסכום אמנם הועבר, ועל היתרה יש עדיין דיונים.

אשר למצב בשנת 1985, הענין עדיין בבדיקה. אנחנו סבורים של-1985 יחסרו 15 מיליון שקל לפחות לכל הרשויות המקומיות הערביות, ואנחנו מדברים על ערבים אזרחי מדינת ישראל הרואים עצמם חלק אינטגרלי ממדינת ישראל בחובות ובזכויות. כאן מדובר בחסר בסיסי בתקציב בסכום של 15 מיליון שקל. בחשבון ארצי התקציבים שלנו היו צריכים להיות 240 מיליון שקל חדש. אנחנו נותנים שירותים ל-12% מכלל האוכלוסייה. כלל המערכת מתקצבת ב-2 מיליארד שקל חדש. 12% הם 240 מיליון שקל חדש. בפועל התקציב שלנו הוא 45 מיליון שקל חדש במקום 240 מיליון.

אנחנו תובעים תוספת לבסיס התקציב לשנת 1986 - 15 מיליון שקל חדש בשוטר ו-15 מיליון קו אשראי לפיתוח תשתית במגזר הערבי, ובנוסף לכך 15 מיליון שקל חדש לכיסוי גרעונות של 1985, ובסך הכל 45 מיליון שקל חדש. סכום זה יתקן את בסיס התקציב, יכסה את הגרעונות, ויאפשר לנו לתפקד. עובדה שמשרד הפנים הכיר בגרעונות של 1984. תקציבי 1985 נבנו על בסיס תקציבי 1984. זה אומר שיהיה גרעון דומה גם ב-1985. כדי לא לחזור כל שנה לאותו מצב, אנחנו מבקשים לחקן את בסיס התקציב

על ידי תוספת של 15 מיליון שקל לתקציב הרגיל, 15 מיליון שקל לתקציב הפיתוח ו-15 מיליון שקל לכיסוי גרעון 1985.

א' עזאיזה: (ראש המועצה המקומית דבוריה)

האמת היא שקיימת הכרה הן במשרד הפנים והן ביתר משרדי הממשלה שקיים פער ברמת השירותים בין המגזר הערבי לבין המגזר היהודי. כל מה שאנחנו מבקשים זו סגירה הפער ושוויון בין כל הרשויות המקומיות בארץ ערביות כיהודיות.

טוענים לעומתנו שהמגזר הערבי איננו גובה מסים, איננו מסיל אה הנטל על התושבים ואיננו משתף את הציבור שלו במימון השירותים. האמת היא שבשנתיים-שלוש השנים האחרונות המגזר הערבי עמד בכל התחייבויותיו למשרד הפנים בכל הנוגע לכיסוי הגרעון וגביית מסים מן התושבים. במשך שנה אחת מ-1984 ל-1985, עלה שיעור ההשתתפות של התושבים בתקציב מ-25% ל-35% מכלל התקציב.

בכל הפגישות סוכם שהעלאה הזו בגביית המסים לא תפגע בהשתתפות הממשלה אלא היא תוקדש כולה לשיפור רמת השירותים. אבל מה שקרה הוא, שבמקביל לגידול בהכנסות העצמיות ירדה השתתפות הממשלה במענקים ב-7% - מ-30% מסך כל התקציב ב-1984 ל-23% ב-1985, וזאת כאשר ההשתתפות העצמית בתקציב עלתה בכ-10%. למרות כל זאת התקציב בשנת 1985 ירד ריאלית לעומת 1984 בקרוב ל-25%.

המגזר הערבי משרת 12% מכלל האוכלוסייה בארץ. התקציבים של כל המגזר הערבי הם 45 מיליון שקל חדש, 30 מיליון דולר ב-1985, וזאת כאשר התקציב של כל הרשויות המקומיות בארץ הוא 1.3 מיליארד דולר. כלומר שיש כאן פער של אחד לעומת חמשה. אמנם קיימת הכרה בפער של אחד לשלושה, אבל אנחנו חושבים שהפער הוא יותר עמוק, ויש לנו נתונים המעידים על כך.

בתקציבי הפיתוח המצב הוא עוד יותר גרוע. המקור היחידי לפיתוח במגזר הערבי - וידוע שרוב הכפרים הערבים נבנו ללא תכנון, ללא תשתית - הוא משרד הפנים, שמקצה היום לפיתוח 5 דולר לנפש בלבד, כאשר כל הסכום הזה מיועד להחלפת צנרת מים. אי אפשר להשתמש בתקציב הזעום הזה למטרות אחרות. במקומות בהם יש בעיות עם רשת המים, מייעדים את הכספים האלה לשיקום רשת המים. אי אפשר כלל לפתח שירותים אחרים.

אנחנו חובעים שיהיה שוויון. אנחנו מודעים למצבה הכלכלי של המדינה. איננו מבקשים להגיע לשוויון הזה במשך שנה אחת. אנחנו מבקשים כי תוכן תכנית לשלוש או חמש שנים שבהן ייסגר הפער בהדרגה, והשירותים במגזר הערבי יהיו שווים ברמתם לשירותים במגזר היהודי.

היו"ר י' א' שפירא:

נשמע עכשיו את דבריהם של המציעים את ההצעות לסדר היום, ואחר כך את שר הפנים.

ע' דראושה:

אני רוצה לפתוח בכמה משפטים על הפגישה עם כב' שר הפנים ביום ששי שעבר. חברי המזכירות של הוועד הארצי של הרשויות המקומיות הערביות באו לפגישה עם כל הרצון הטוב להפסיק את השביתה במידה והם יקבלו תשובות חיוביות לבעיות האמיתיות שלהם, שאינן מאפשרות להגיש את השירותים לתושבים. אני חייב לציין שקבלת הפנים היתה חמה מאד, לבבית. התגובות היו חיוביות מאד, אבל תשובות קונקרטיות שיש בהן כדי לפתור

את הבעיות, לא ניתנו. שוב חזרו אותן הבטחות טובות שנחנו ראש הממשלה ושרים בעבר. לכן חזרו ראשי הרשויות המקומיות מן הפגישה אמנם בהרגשה טובה, אבל הם לא יכלו לחזור לציבור הערבי ולהגיד לו שיש תכנית לסגירת הפער, תכנית שיש בה כדי לפתור את הבעיה. לכן השביתה נמשכה.

ראיתי מחובתי להעיר את ההערה הזו בתחילת דברי.

עם כל ההערכה שלי לשר הפנים ולעמדתו החיובית, שבישר לנו כי מבחינה עקרונית הוא סיכם עם שר האוצר על העלאת בסיסי החקציב הרגיל וחקציב הפיחוח, צריך לזכור שהבעיה שלנו בסקטור הערבי היא בעיה ממלכתית. כפי שכבר אמר חברי אבו-עסבי, אנחנו חלק אינטגרלי מהמדינה והבעיות שלנו הן בעיות של המדינה כולה. אני חושב שהנושא הזה הוא מעבר לחילוקי דעות פוליטיים, והוא צריך לאחד את כולנו כאן בבית הזה וגם בממשלה ברצון לפתור את הבעיה.

רק אתמול ועדה משותפת של ועדת הכספים וועדת החוץ והבטחון הגיעה לכלל החלטה שהמועצות המקומיות הדרוזיות והצ'רקסיות זכאיות לשוויון בשירותים. אני מברך על החלטה, אבל אי אפשר להגיד שיהיה שוויון לדרוזים ולצ'רקסים, ואילו אתם הערבים תהיו מחוץ לתמונה. הדרוזים והצ'רקסים מהווים 8% מכלל האוכלוסיה הערבית. ומה יהיה גורלם של 92% הערבים האחרים?

אני חושב שזכותנו המלאה לתבוע שוויון מלא כאזרחים במדינה, מה גם שהרשויות המקומיות הערביות הן אולי הגורם הראשי ואולי היחידי למתן שירותים לסקטור הערבי - שירותי חינוך, בריאות, נקיון וכדומה. לכן כאשר יש שביתה זה אומר שאין שירותים, שהתמרמות בקרב החושבים גוברת, שהיחסים בין יהודים וערבים מתערערים. אני אומר במלוא הכנות שהמצב היום הוא מדאיג ביותר.

אדוני היו"ר, אני מקווה שנצא היום מהישיבה עם דברים קונקרטיים מה צריך לעשות באופן מעשי, ולא עוד הבטחות. שבענו הבטחות. ההבטחות גם אינן עושות רושם. עם הבטחות כאלה השביתה תימשך. ואני אהיה אחד הקוראים להמשך השביתה של הסקטור הערבי, כי לדעתי המצב הקיים איננו יכול להימשך. לא יתכן שתימשך האפליה הברורה כלפי הסקטור הערבי. גם ראש הממשלה הודה בפגישה עם אנשי ציבור ערביים, שגם אני השתתפתי בה, שהרשויות המקומיות הערביות מקבלות 30% בלבד ממה שמקבלות הרשויות המקומיות היהודיות באופן יחסי, ושצריך לחקן את העיוות הזה. הדברים האלה נאמרו לפני כשנתיים בראשית כהונתו של מר פרס כראש ממשלה, והדברים האלה חזרו על עצמם. כל השרים אומרים אותם דברים, אבל מעשית שום דבר לא נעשה.

איננו יכולים להסתפק עוד בעקרונות. על עקרונות בלבד לא יכולים לחיות. אני מציע שוועדת הכספים תקבל החלטה לכסות את הגרעון של 15 מיליון דולר, כאשר רבע מהסכום ייגבה על ידי החושבים, ואת הסכום הנותר יכסה משרד הפנים.

שנית, תגובת תכנית-חומש לסגירת הפער ברמת השירותים. אינני אומר שתוך שנה אחת יש להגיע לשוויון מלא. עקרון השוויון צריך להתקבל ויש להכין תכנית-חומש ולהתחיל להפעיל אותה כבר בשנת התקציב הנוכחית. יש הצעה של ראשי המועצות המקומיות להכפיל את הסכום שהם קיבלו בשנה שעברה כדי להתחיל ביישום של השוויון שהוא עקרון המקובל על כולם. גם בהסכם הקואליציוני הקיים יש סעיף על שוויון בין כל חלקי האוכלוסיה, ללא הבדל דת, גזע, מין וכדומה. הבה ניישם זאת. אני בכל אופן חלק מהקואליציה וזכותי לבוא ולומר שהסכם קואליציוני יש לכבד ולבצע.

ח' טובי:

אני מקווה שהעברת הנושא לוועדת הכספים תאפשר למצוא פתרון לבעיה כאובה שהגיעה למבוי סתום ומסוכן. שמעתם על מצוקתן של הרשויות המקומיות הערביות, ובכך אין כל חדש, אבל זוהי אולי הפעם הראשונה שהבעיה מוצגת בפניכם בצורה כה ברורה ומוחשית.

שמעתם את העובדות, אינני רוצה לתזור עליהן, הן נמסרו גם במליאת הכנסת. אין שום הסבר למצב זולת מדיניות האפליה כלפי האוכלוסייה הערבית שהיתה נהוגה במשך שנים. אחרת אי אפשר להסביר מדוע התקציבים של הרשויות המקומיות הערביות מהווים לא יותר מאשר 3% מכלל תקציבי הרשויות המקומיות בארץ, וזאת כאשר הן משרתות 12% מכלל האוכלוסייה. אין כל הצדקה שהמוצע לגבי הסקטור הערבי יהיה 25%-30% מהמוצע הקיים בסקטור היהודי.

טוענים שהאוכלוסייה בסקטור הערבי איננה משלמת מסים, איננה נותנת את חלקה. צריך להפסיק את הדיבורים האלה כי העובדות בשטח הן אחרות. הציבור הערבי משלם היום את אותם מסים שמשלמים האזרחים בכל מקום בארץ. משרד הפנים עשה בשנה שעברה הסדרים לפיהם יעלו הרשויות המקומיות הערביות את המסים ב-170%, והיתה לכך היענות. היו רשויות מקומיות שהעלו את המסים אף בשיעורים יותר גבוהים מזה.

משרד הפנים הבטיח שאם הרשויות המקומיות הערביות יעלו את המסים הוא במקביל יגדיל את השתתפותו בתקציבים. אבל מה קרה בפועל? משקלן של ההכנסות העצמיות ממסים בכלל התקציב עלה מ-25% בשנת 1984 ל-35% בשנת 1985, אבל משקל המענקים של משרד הפנים בתקציב ירד מ-30% ל-23% באותו פרק זמן. איזו הצדקה יש לכך? איך אפשר לחיות עם מדיניות כזו?

אתם חברי הכנסת הרחוקים מן המציאות בסקטור הערבי אולי אינכם יודעים שהתושבים פרט למסים שהם משלמים תורמים את חלקם גם בעבודות שונות. ברשויות מקומיות רבות התפתח מנהג שנותנים לו את כל העידוד לקיים כל שנה מחנה עבודה שאליו מצטרפים התושבים שמבצעים בהתנדבות עבודות שונות לשיפור פני הישוב בו הם גרים. לאור המאמץ העצמי הזה של התושבים, הטענות שלהם כלפי משרד הפנים ומשרד האוצר הן לא רק מוצדקות, אלא שפשוט אין להשיב את פניהם ריקם.

חייבים לבחון מחדש את המדיניות שמתעלמת מן העקרון של שוויון הזכויות לתושבים. הרשויות המקומיות הערביות הגיעו למצב שבו הן אינן יכולות עוד לתפקד. השביתה הוכרזה לאחר שהשירותים שותקו. זה לא רק אקט של מחאה. הרשויות המקומיות פשוט לא יוכלו לפתוח את שנת הלימודים הבאה.

ועל מה מדובר? בהשוואה להוצאות האחרות של המדינה כאן מדובר על סכומים קטנים, על כיסוי גרעון של 15 מיליון דולר. אני יכול להצביע על הקצבות הממשלה למגזרים שמבחינת מספרם אין להשוות אותם לחצי מיליון תושבי הרשויות המקומיות הערביות. 40 מיליון דולר הוקצבו לישובי הגולן. ומהם הסכומים שהוקצבו לפרסום וחעמולה להתיישבות בשטחים הכבושים? כאן ממררים את חיי התושבים בגלל 15 מיליון דולר הדרושים לכיסוי הגרעונות.

הרשויות המקומיות הערביות באוה לוועדת הכספים מתוך תקווה שכאן תהיה היענות לצרכים המינימליים והחיוניים ביותר שלהן. אני מקווה שמשרד הפנים יחד עם משרד האוצר ימצאו את הדרך לחלץ את הרשויות המקומיות הערביות מהמצוקה ויעמידו אותן על בסיס שוויוני.

הם מבקשים שוויון, לא יותר, והם אף הציעו להגיע לכך בהדרגה, לא בבת אחת. הם מבקשים לגשר אח פני הפער הזה במשך שלוש שנים.

הפניה לוועדת הכספים היא שתפעיל את כל כושר משקלה והשפעתה כדי שמשרד הפנים יתן את הסיוע לרשויות המקומיות. האוכלוסיה הערבית במשך שנים התמרמרה, היא הביעה את מחאתה בדרכים פוליטיות מקובלות. אם היום נאלצו הרשויות המקומיות להכריז על שביחה, אחם יכולים לתאר לעצמכם מה הביא אותן לכך. אנא, הקשיבו לרחשי הלב של האוכלוסיה הזו שכל בקשתה היא לדאוג לסיפור הצרכים החיוניים ביותר שלה. אני מקווה שהפעם היא תזכה לאוזן קשבת.

מ' ותד:

אנחנו נשכנע את המשוכנעים, ועד כמה שאני יודע גם שר הפנים משוכנע בצורך לסייע לרשויות המקומיות הערביות. אבל ששר האוצר איננו נוכח בדיון הזה, כי הבעיה קשורה בעיקרה לתקציב. שר האוצר היה צריך להשתתף בדיון כפי שרבים התפנו כדי לבוא אליו, כי בצדק ציין חבר הכנסת טובי שהישיבה הזו היא חשובה, אם כי זו לא הפעם הראשונה שדנים בוועדת הכספים בבעיה של הרשויות המקומיות הערביות. גם בכנסת העשירית הדהדה בחדרי ועדות הכנסת הקריאה: הצילו. והנה שוב השלטון המקומי במגזר הערבי עומד כעני בפתח. אני מקווה שהפעם תהיה חריגה מהנורמה הזו והטיפול יהיה מעמיק יותר.

אני רוצה להפריד בין שתי בעיות. קיימת הבעיה הקונקרטית, הלוחצת, הקשורה בהעברת 15 מיליון דולר לרשויות המקומיות לפני שהם ייהפכו להיות 30 מיליון. לפני מספר חדשים הסכום היה הרבה יותר קטן. לפני שנה הוא היה עוד יותר קטן. ככל שיחארך הזמן הסכום יעלה בלי שזה יתרום לשיפור השירותים, כליהוא יגדל כתוצאה מצבירת חובות וחשלומי ריבית וריבית דריבית.

לכן הדרישה היא שהוועדה תחליט על העברת הסכום הזה באופן מיידי. (נ' ארד: הוועדה יכולה רק להמליץ). דומני שוועדת הכספים היא הוועדה היחידה שלהמלצותיה יש תוקף מחייב, כי היא יכולה לנקוט בסנקציות. (נ' ארד: חשוב שתדעו את האמת). האמת היא שלוועדה יש אמצעים כדי לאכוף על הממשלה לקבל את המלצותיה ולבצע אותן. אינה דומה המלצה של ועדת הכספים להמלצות של ועדות אחרות או למסקנות שלהן.

והבעיה השניה, אנחנו יודעים איזה תוקף יש לסעיפים בהסכם הקואליציוני אם אין קבוצות לחץ התובעות לבצע אותם. בעקרון זוהי בעיה של מדיניות שספק אם אפשר להכריע בה בפורום הזה.

לו הלכנו באפיק של צדק מינימלי, ובמציאות העגומה הדבר אולי יישמע מגוחך, היינו צריכים להוסיף לרשויות המקומיות מעל ומעבר למקובל כסטנדרט ברשויות המקומיות היהודיות, וזאת מסיבה פשוטה שבכפרים הערבים לא פועלת הסוכנות היהודית ולא פועלים שם עשרות ארגונים וגופים וולונטרים שיכולים לסייע ולהקל על העומס במתן שירותים בעיקר בתחום החינוך והתרבות והפעילות בקרב הנוער. אבל נקח לדוגמה את משרד השיכון. הוא כמעט איננו פעיל במגזר הערבי. אפשר למנות כאן את כל הגורמים הפועלים בסקטור היהודי שלא תמצא אותם בסקטור הערבי אם מסיבה אובייקטיבית או מסיבה לא אובייקטיבית שקשורה במדיניות.

הסכמתו של שר הפנים אמנם באיחור להעביר את הנושא לוועדת הכספים הייתה במקומה, אם כי הרושם הראשון שלו היה שהבעיה עומדת להיפתר על ידי העברת הסכום של 1.1 מיליון דולר. בינתיים התברר שהרשויות נדרשות להגיש תכניות ייעול על מנת לקבל את חלקן בסכום הזעום הזה.

נכון לאתמול העניין לא הוסדר גם לגבי רשויות מקומיות שהגישו תכניות ייעול והבראה. בין ההחלטה לבין הביצוע הביורוקרטיה של האוצר ושל משרד הפנים מערימה קשיים. אמרו כבר קודמי שלא רק שלא מקיימים הבטחות אפילו של ראש הממשלה בנושא זה, אלא גם כאשר יש כבר החלטות ספק רב אם הן תגענה לכלל ביצוע. אינני מבין מה ההגיון בדחיה, מי מרוויח מזה פרט לבנקים. אינני בטוח שהאוצר יוצא נשכר מכך. נכון שזה קיים לא רק לגבי הסקטור הערבי אלא גם לגבי סקטורים אחרים ובתחומים שונים, זה כנראה חלק מהמדיניות המוניטרית-כלכלית. אבל כאשר פורצת שריפה יש לכבות אותה, ומהר.

בסיכום אני מציע שהוועדה תמליץ על כיסוי הגרעון והעברת הכספים ללא דחיות. פעם אחת אני רוצה לשמוע ממשרד האוצר ומשרד הפנים נתונים שהם סותרים אח אלה שמביאים ראשי המועצות. במשך שנים אני שומע שאומרים להם: אתם צודקים, מה שאתם אומרים זה נכון וצודק, ואין שום מאמץ להוכיח שהציבור הערבי מקבל אפילו סכומים שהם שווים לסך כל המסים שהאוצר גובה מהם.

לענין השביתה, אני חושב שיש מידה רבה של צדק במה שאומרים ראשי המועצות. ממילא הם כבר אינם מסוגלים לספק שירותים, פרט לתחילה על מסמך שהאזרח נזקק לו. כנראה שהדברים מסתדרים מחוץ לכותלי המועצה. כך שכללית האזרח איננו חש שהוא מפסיד הרבה מאד מן השביתה. אם יום יבוא וראשי המועצות ימסרו את המפתחות למשרד הפנים שהם ינהלו את העניינים, עלולה להיות שריפה גדולה. אני מקווה שתהיה מספיק תבונה כדי למנוע מצב כזה.

מ' מיעארי:

כבוד היושב-ראש, חברי הוועדה, נחאר לעצמנו שהגענו למצב שבו אם יש שביחה או אין שביחה זה היינו הך. זה אומר שהרשויות המקומיות הערביות לא תפקדו ולא נתנו שירותים לחושבים. לשם מה קיימת רשויות מקומיות אם לא כדי לתת את השירותים המינימליים לחושבים?

יש פחגם בערבית האומר: אותו כורדי לא מכחיש שהזכות קיימת, אבל גם לא נוחן. כך גם במקרה זה - לא מכחישים אבל לא נותנים. הבעיה קיימת, הכל מכירים בה ורוצים לפתור אותה. מדוע לא ניגשים לפתרון הבעיה? מדוע לא ניגשים לביצוע? אני מכיר את התפישה של היושב-ראש, שאם יש בעיה צריך לפתור אותה. הבה נקבל החלטה. מה שדרוש כיום זוהי החלטה מחואמת של ועדת הכספים, משרד הפנים ושר האוצר. השוריון, חשוב, תכנית החומש היא חשובה. הסטטיסטיקה, היעול, כל אלה דברים חשובים. אבל הם אינם צריכים לדחות את ביצועה של החלטה.

יש לי הערה לכב' שר הפנים. כאשר היתה הפגנה של ראשי הרשויות והפקידים שמעתי אותו אומר: זוהי הפגנה פוליטית-לאומית, שאין לה קשר למועצות המקומיות. אני אומר לך כבוד השר: אם מחר תשמע שכל האוכלוסיה הערבית מכריזה על שביחה בענין צודק וקונקרטי, אנא ממך, תראה את הבעיה כפי שהיא ואל תתחיל להסיט אותה לאפיקים אחרים שלא יעזרו לא לך ולא לנו.

היו"ר א' י' שפירא:

אני רוצה לבקש מכבוד השר לומר לנו דברים גלויים וברורים. אם יש החלטה שהתושבים בישובים הערביים, התושבים שהם אזרחי ישראל, צריכים לקבל פחות מהאחרים, צריך להגיד להם זאת בגלוי: כך אנחנו חושבים, זוהי החלטה שלנו, ואיננו נדע היכן אנחנו עומדים. אם יש החלטה לחתור לקראת שוניון, צריך לומר שזוהי החלטה, זוהי המדיניות.

לדעת לדעת שכל השביחוח, הגם שהן מגבירות את רגשות התסכול וההתמרמרות, אינן מביאות שום תועלת. אחת הבעיות של הממשלה היא איננה מחליטה. התושבים בסקטור הערבי חושבים שהם מקופחים. הם נוכחים לדעת שכל ענין המחייב החלטה, נדחה. בחצי השנה האחרונה לא מחליטים. מעבירים לוועדה, בודקים, אבל החלטה אין. הדבר החשוב ביותר הוא להחליט כדי שהם ידעו מה הם מקבלים ומה לא. אחר כך אם ירצו לשבות, זה עניינם, אבל לפחות ידעו מה הוחלט.

אני מבקש מהשר להציג בפנינו את הדברים בצורה ברורה כדי שנדע אם יש צדק בטענתם או לא.

שר הפנים י' פרץ:

כבוד היושב-ראש, חברי ועדה נכבדים, קודם כל אני מודה ליושב-ראש שהזמין אותי להשתתף בישיבה. שמחתי לבוא הגם שבאמת היה לי קשה מאד לבוא, כי היו לי מספר פגישות חשובות ודחופות שביטלתי אותן מפאת חשיבות הפגישה הזו עם הציבור הנכבד כאן.

היושב-ראש ביקש שאבהיר אם אכן יש פער, אם אנחנו מכירים בפער, ומה דעתי על הפער. אמרתי לא אחת ולא שתיים גם מעל דוכן הכנסת שאנו בהחלט נכיר בעובדה שקיים פער. שנית, שאנחנו מכירים בצורך לסגור פערים; ושלישית, שאנחנו מכירים במגבלות לביצוע הצורך הזה, שכן זאת לדעת שהפער, אם הוא קיים, איננו תוצאה של שנה אחת או שנתיים; הוא תוצאה של עשרות שנים, וכך הם פני הדברים מסיבות היסטוריות שאני בוודאי לא אחראי להן, ואני גם לא בקיא בהתפתחות שהיתה. נכנסתי למשרד וזו היתה תמונת המצב שמצאתי.

שר הפנים מקבל למעשה את התקציב שלו בהתאם לתקציבים המוקצבים לכל רשות ורשות, לאמור, אם בשנה שחלפה התקציב של הרשות ברעננה היה סכום כזה, ושל הרשות בתל-מונד סכום כזה, ושל הרשות באום-אל-פחם סכום כזה, אני מקבל השנה את אותו תקציב פלוס המקדמים מינוס הקיצוצים. כך שלמעשה אני מקבל תקציב נעול וסגור וידי אסורות. אינני יכול להתחיל לעשות סדר חדש בחלוקת התקציבים, כי אני מקבל את העוגה פרוסה לפרוסות.

מ' וחד:

אדוני השר, האם אין רזרבה?

שר הפנים י' פרץ:

אמרתי שאני מכיר בפער, אבל יש לי מגבלות אובייקטיביות לחיסולו של הפער. מה שיכולתי לעשות גם בעבר וגם בהווה זה לנהל קרב איתנים עם מי שאני צריך לנהל את הקרב כדי לקבל תוספת תקציב עבור הסקטור הזה, עבור כל סקטור המיעוטים, אם זה הסקטור הערבי, או הסקטור הדרוזי. אמרתי בחום השבוע שעבר כאשר ביקרה אצלי משלחת של הרשויות הערביות, שאינני זוכר את עצמי מנהל קרב יותר סוער בישיבת הממשלה מאשר הקרב שניהלתי למען הרשויות הערביות. היה זה הקרב הקשה ביותר שניהלתי. מטבעי אינני איש קרבות, אני מאמין בדרכי נועם ובדרכים נינוחות לפתרון בעיות. כאן הייתי צריך לצאת מגדרי כדי לנהל מאבק שהייתי סבור שהוא צודק ולקבל תקציב לכיסוי גרעונות הן לסקטור הדרוזי והן לסקטור הערבי, וכבר אמרתי שאלמלא עזרתו של ראש הממשלה אינני יודע אם הייתי מצליח בכך. אני מוטר עובדות כהווייחן.

בזכות המאמץ הזה קיבלתי בשנה שעברה כ-6 מיליון דולר לכיסוי גרעונות, כאשר 2 מיליון דולר עברו לסקטור הדרוזי ו-4 מיליון דולר לסקטור הערבי. מזה 1.1 מיליון דולר טרם הועברו, ואתיחס גם לכך.

אומר גם זאת, נכון שהגביה העצמית בסקטור הערבי היתה נמוכה מאד ולא עמדה בשום פרופורציה למה שקיים בסקטור היהודי. נכון גם שבשנתיים

האחרונות נעשה מאמץ בסקטור הערבי והגביה העצמית השתפרה. באופן כללי הייתי אומר שהיום היא הגיעה למינימום הקיים פחות או יותר בסקטור היהודי, כאשר ארנונה גובים 3.8 ש"ח למ"ר. המקסימום של הגביה בסקטור הערבי שווה למינימום הגביה בסקטור היהודי, וזו חשובה לחבר הכנסת הנכבד שאמר כי היום יש גביה שווה בסקטור היהודי והערבי. כדאי שנעמיד את הדברים על דיוקם. בכלל כדאי לדייק במסירת עובדות, שכן אז יש לנו תמונה יותר חדה ויותר בהירה, ואני משתדל תמיד לדייק בדברי.

אף על פי כן אני בהחלט משבח את הרשויות הערביות על המאמץ שעשו לשיפור הגביה. ואני שוב יוצא בקריאה להמשיך בשיפור הגביה כדי להגיע לגביה עצמית יותר נרחבת ויותר מעמיקה. זה יקל עליכם לנהל את העניינים ברשויות המקומיות. אמרתי לכם בישיבה ביום ששי, שהסקטור היהודי עשה מאמץ בלתי רגיל להעמקת הגביה. היום יש לנו כ-30 רשויות מקומיות שאינן מקבלות מענק. וכל כך למה? בזכות העמקת הגביה. נוכחנו לדעת שיש אפשרות לדרוש מן הציבור, והציבור נענה כאשר הציבור נוכח לדעת שראש הרשות מנצל את ההכנסות לשיפור השירותים ולחזות פני העיר, גם הוא עושה מאמץ ותורם לכך.

לאחר שדובר כאן על אפליה, אני חייב לומר כמה משפטים בנושא זה. ברור שאין מדיניות של אפליה. כבר הסברתי שאני מקבל את העוגה כשהיא פרוסה לפרוסות. אין מדיניות של אפליה. יש אולי מדיניות של אפליה בכיוון ההפוך. בשנים האחרונות היו קיצוצים משמעותיים בסקטור היהודי, בשעה שבסקטור הערבי לא היו קיצוצים. בשנה שעברה קיצצנו 4000 משרות ברשויות המקומיות היהודיות, קיצוץ שתורגם למעשה בפיתוריהם של 5000 עובדים, ולא מלתא זוטרחא היא. במקביל לא עשינו שום קיצוץ בכוח אדם בסקטור הערבי.

ג' מיעארי: אין שם מה לקצץ.

שר הפנים י' פרץ:

אם היתה אפליה, היא היתה בכיוון הפוך.

ע' סולודר:

אבל הבסיס הוא שונה.

שר הפנים י' פרץ:

בכל רשות מקומית הבסיס הוא שונה. אני מדבר על מדיניות.

לפני שבאתי לכאן ביררתי שני פרטים. שאלתי מה קיים בקו האשראי, האם יש שוויוניות או לא. נמסר לי על ידי עובדי המשרד - והאיש הבכיר במשרד פרט למנכ"ל נמצא לידי והוא יכול לאשר את הדברים - כי בקו האשראי יש שוויון מלא בין הסקטור היהודי והערבי. בעבודות ביוב ומים יש אפילו עדיפות לסקטור הערבי על פני הסקטור היהודי.

ח' רמון:

לא הבנתי את דבריך, אדוני השר.

שר הפנים י' פרץ:

אני מדבר על תקציבי פיתוח לביוב ומים.

ע' דראושה:

בכמה רשויות מקומיות ערביות יש ביוב?

שר הפנים י' פרץ:

חלה התקדמות גדולה בעניין זה. כל הזמן נוקט המשרד במדיניות של התקדמות וסגירת פערים. אין שום צל של ספק בעניין זה.

אני רוצה לחזור לענין הארבונוה. סכום הארבונוה שנגבה בסקטור הערבי מגיע ל-1.6% מהסכום הכללי של הארבונוה שגובים בכל הרשויות המקומיות במדינה.

היו"ר א' י' שפירא:

הטענה שלהם היא שהם משרתים 12% מכלל האוכלוסיה ומקבלים 3% מכלל התקציבים.

שר הפנים י' פרץ:

בארבונוה הגביה שלהם מגיעה ל-1.6% מכלל הגביה.

א' עזאיזה:

הנתון הזה יש בו כדי להטעות.

ע' דראושה:

זהו סקטור עני שאין לו רכוש, שאין בו תעשיות.

שר הפנים י' פרץ:

אני לא הייתי מביא את הנתונים האלה אלמלא שמעתי כל מיני מספרים ואחוזים שנזרקו לחלל. על מנת לשמור על איזון ולתת תמונה חדה אני מרשה לעצמי למסור את הפרטים הללו שהם אמיתיים ומדוייקים. אמת היא שהסקטור הערבי איננו עשיר בפרוייקטים, אבל יש עוד אמת שהאזרח הערבי באופן פרטי יש לו פעמים רבות נכסים והכנסות הרבה יותר גדולים מאשר ליהודי בדימונה או בקריית שמונה, בשעה ש מהאזרח היהודי בדימונה או אשדוד גובים ארבונוה יותר גבוהה מאשר בכפר הערבי.

ע' דראושה:

הסטטיסטיקה מוכיחה את ההיפך.

שר הפנים י' פרץ:

אם אתם אומרים שהסקטור הערבי הוא עני, אני מוכן להביא לכם מקרים שאחם מודעים להם המראים עד כמה הוטב מצבו של הסקטור הערבי מאז קום המדינה או בהשוואה לסקטור הערבי בירדן, או בסוריה או בלבנון.

ע' דראושה:

יש להשוות את מצבו של הסקטור הערבי בישראל עם מצבו של הסקטור היהודי במדינה. אנחנו חלק מהמדינה, ולא איכפת לי מה קורה בירדן או בסוריה.

שר הפנים י' פרץ:

כיוון שנקבתם כאן במספרים ובאחוזים וצירחתם כאן תמונה קודרת, אני חושב שחובתי כשר לאזן את התמונה ולהביא עובדות מדוייקות. זהו תפקידי, ואינני מוסר כאן שום נתון מטעה, ואין לי שום מגמה ושום ענין להטעות.

אשר לדרישות הקונקרטיות של המשלחת שהיתה אצלי ביום ששי, אני חייב קודם כל לומר שאני רואה עצמי נפגע מהיחס אלי. עשיתי מאמץ גדול לקבל מייד את המשלחת. קיבלתם את חברי המשלחת ביום ששי. ומי כמוכם ומי כיושב-ראש יודעים עד כמה אצלנו יום ששי הוא יום בהול. בשעה לא מוקדמת קיבלתי אתכם במלוא ההבנה ובמלוא היחס והאמון. היה אפילו הסכם עם חבר הכנסת דראושה שקבלת פני הציבור הזה מותנית בהפסקת השביחה. אני ראיתי בזה סטירת לחי.

ע' דראושה:

אמרנו שאם תהיה היענות חיובית לבקשות, הם יפסיקו את השביחה.

שר הפנים י' פרץ:

זה לא מה שסוכם בינינו.

ע' דראושה:

זה מה שנאמר.

שר הפנים י' פרץ:

סוכמו דברים אחרים.

ע' דראושה: לא היתה היענות חיובית.

שר הפנים י' פרץ:

היו שלוש בקשות קונקרטיות. הבקשה הראשונה היתה לדאוג להעברת הסכום של 1.1 מיליון דולר לכיסוי הגרעון כשארית מ-4 מיליון דולר שאושרו בשנה החולפת. אני חושב ששלוש הדרישות הקונקרטיות שלכם, שעליהן הצהרתם מראש ושבגינן נקבעה הפגישה, קיבלו תשובות חיוביות. הבקשה הראשונה היתה לשחרר את הסכום של 1.1 מיליון דולר. אמרתי שניתנה הוראה לשחרר את הסכום, למרות שהשביחה נמשכת ולמרות שפקידים בכירים במשרדי אמרו לי שבעידן של שביחה מן הראוי אולי לא להעביר את הכסף הזה. בכל זאת נתתי הוראה להעביר את הסכום כי אני רואה בו חוב. אבל אינני יכול לעשות פלסטר את החלטות הממשלה. החלטת הממשלה אמרה שאותם 4 מיליון דולר יועברו בתנאים הבאים: שלישי מהסכום יועבר בו במקום; שלישי מהסכום יועבר לאחר שיוגשו דו"חות; והשלישי הנוותר יועבר לאחר שיוגשו דו"חות התייעלות. זו היתה החלטת ממשלה שנתקבלה פה אחד. תבינו שאני כשר בממשלה אינני יכול למעול בתפקידי ולהעביר כספים בניגוד להחלטת ממשלה וללא דו"חות התייעלות.

אני חייב לציין שדו"ח התייעלות בא להראות שאכן הוכנה תכנית ייעול לישוב הערבי. אני חושב שאם אני עומד על כך שיעבירו למשרדי דו"חות התייעלות אני עושה בכך שירות טוב לאזרחים ברשויות הערביות. מה דרשנו כאן? מה הקושי להעביר אלינו דו"ח התייעלות? יתרה מזו, אמרתי שלא אדקדק בקוצו של יוד בדיונים על הדו"ח היה. אני חושב שבכך עשיתי אה המקסימום שאני יכול לעשות.

הדרישה הראשונה נענתה בחיוב. מה היתה הדרישה השנייה? הדרישה השנייה היתה הגדלת בסיס התקציב. אמרתי לחברי המשלח הנכבדים: אתם מתפרצים לדלת פתוחה. עוד בטרם פניתם אלי, עוד בטרם החלה השביחה, נפגשתי פעמיים עם שר האוצר. נפגשתי עם השר ביחידות, נפגשתי עם אנשי המשרד וניהלתי אתם דו-שיח מאד סוער, מאד לוהט, כדי להגדיל את בסיס התקציב של הרשויות המקומיות הערביות. מה אפשר לבקש עוד משר הפנים? אמרתי: יש לנו שר אוצר חדש. הבקשה היתה לתת לו חדשים ימים כדי ללמוד את הנושא. לא יכולנו להתקבל אצלו לפגישה לפני המועד שהתקבלנו. אבל ברגע שניתן לנו אור ירוק נפגשנו איתו פעם ופעמיים.

אני מזהיר כאן בפני הציבור, ויושבים כאן אנשים שהיו אתי בישיבה, דרשתי את התקציבים לרשויות הערביות באותו להט כפי שדרשתי זאת לעיריות הפיתוח היהודיות, באותו להט ובאותו לחץ.

ע' דראושה: הם קיבלו ואנחנו לא..

שר הפנים י' פרץ:

הם לא קיבלו דבר.

מסרתי לחברי המשלח שיש לי תשובה עקרונית חיובית משר האוצר שאכן יוגדל בסיס התקציב. אמרתי לכם שאינני יכול לנקוב במספרים כיוון שעדיין אנשי משרד הפנים ומשרד האוצר יושבים יחד ועושים את העבודה בשטח. לא יכולתי לנקוב במספרים, כי לי לא היו מספרים. האם אין זו תשובה חיובית? זוהי בהחלט תשובה חיובית. אינני מבין מדוע אומר חבר הכנסת דראושה: היתה קבלת פנים יפה, אבל תשובות

קונקרטיה לא קיבלנו. אני חושב שזוהי תשובה קונקרטית, מכובדת ואמינה.

ע' דראושה:

זוהי תשובה ישנה מאד. לפני שנחיים שמענו מראש הממשלה אותם דברים.

שר הפנים י' פרץ:

כאן מדובר על הרחבת בסיס התקציב לשנת 1986. את הדרישה הזו לא העליתם אף פעם.

ע' דראושה:

העלינו אותה בפני מנהל מחוז הצפון.

שר הפנים י' פרץ:

היתה דרישה שלישית שהעליתם בנושא אחר, לא בנושא התקציב, אולי זה לא קשור לוועדת הכספים, אבל אציין זאת. העליתם את הנושא של ועדות תכנון מקומיות. הגם שזהו נושא פרובלמטי, נושא עדין ורגיש, אמרתי לכם בו במקום, בלי להתייעץ עם צמרת המשרד, שאני בהחלט מוכן להקים ועדה שתבדוק את הנושא. מה אתם רוצים שאגיד לכם מייד, שאני חותם? שאני מקים ועדת תכנון מקומיות בכל כפר במדינת ישראל? אמרתי שאני מקים ועדה ואני מעמיד בראשה את המשנה למנכ"ל, שהוא האיש המיומן בנושא, את מר מרקוביץ, שיבדוק את הנושא.

אלה הם שלושת הנושאים שהעליתם. לדעתי קיבלתם תשובות מכובדות, אמינות וחיוניות על כל הדרישות שלכם. הייתי מאד מאוכזב ומופתע לשמוע שממשיכים בשביתה. אני מכבד את המשלחת, אבל אתם צריכים לעמוד על המשמר ולא להיסחף אחר כל אחד שמנסה להיות קיצוני. ואתם מספיק מכובדים, מיושבים ומאוזנים לא לתת יד לאנשים בעלי עמדות קיצוניות להסיט אתכם מהעיקר.

לגופו של ענין, אני מוכן לעמוד מאחורי כל מה שאמרתי לכם, בתנאי שהשביתה חסתיים. יתר על כן, יש לי תשובות יותר קונקרטיות בנושא של הרחבת בסיס התקציב. זה לא חופף את הדרישות שלכם. האוצר איננו יכול להרשות לעצמו במצב הכלכלי הקשה להיענות לדרישות על סכומים בסדר גודל כזה. יש לי תשובות קונקרטיות, אבל אינני יכול לנהל כאן משא ומתן, ובוודאי לא כאשר השביתה נמשכת. זהו עקרון. אי אפשר לבוא לשר עם אקדח ברקה ולומר: או שאתה נוחן, או שאנחנו יורים. זו לא דרך מכובדת, היא איננה מקובלת על ממשלת ישראל. כל עוד השביתה נמשכת איננו יכולים לשבת ולדון על פרטים.

אני מבקש מכם: תנו הודאה לסיים את השביתה. נקבע ישיבה נוספת להמשך הדיון. יש לי תשובות יותר קונקרטיות.

ע' דראושה:

מהן התשובות היותר קונקרטיות, אדוני השר?

שר הפנים י' פרץ:

חסיים את השביתה ואהיה מוכן לומר לך.

אשר לבקשה לבנות חכניה לשלוש, ארבע או חמש שנים לסגירת פערים, אתם מצפים ממני שמייד אגיש את החכניה? אתם הרי אנשים בעלי נסיון, אולי בעלי נסיון ציבורי יותר גדול משלי לפחות בתחום של הרשויות המקומיות, ואתם מבינים יפה שאי אפשר לעשות זאת כלאחר יד. כדי להכין חכניה צריך להושיב צוות של אנשי הרשויות הערביות יחד עם אנשים ממשרד הפנים, שישבו ויעשו ימים כלילות כדי לבדוק את הנושא, ללמוד אותו, ויגישו לנו הצעה לחכנית. מה פירוש הדבר שיצאתם מאוכזבים מהפגישה? התאכזבתם מכך ששר הפנים לא הגיש לכם מייד חכניה-חומש?

15.7.86

שר הפנים י' פרץ

ובנושא של חכנית-חומש אני מוכן שנקים צוות שיבדוק את הנושא, צוות של המשרד ונציגי הרשויות. אבל חייבים לדעת מראש כי העובדה ששר הפנים מכין חכנית חומש עדיין איננה מבטיחה לכך כיסוי מידי. מי כמוכם יודע שאני תלוי בשר האוצר. ועם כל הכבוד לשר האוצר ולידידות בינינו, הוא לא נענה מייד לכל פניה שלי וחותר על ההמחאה. אבל אני בהחלט מוכן שנכין במשרד חכנית חומש, נגיש אותה לשר האוצר ונתמודד על כך.

אשר לגרעון של 1985, למעשה לא היה צריך להיות גרעון, כי אם מכסים את הגרעון של 1984 לא צריך להיות גרעון ב-1985. אף על פי כן אני מוכן לבדוק את העניין. תגישו דו"חות ואנשי המשרד יבדקו אותם.

הנה אני נוחן לכם תשובות חיוביות לא לשלוש נקודות שהעליתם אלא לחמש נקודות.

אני חושב שהמשכה של השביתה איננו משרת את האינטרסים שלכם, איננו משרת את האינטרסים של התושבים שלכם, ובכלל לא משרת שום דבר קונסטרוקטיבי. הפסיקו את השביתה, תשלחו אלי משלחת, נשב יחד ונדבר על דברים קונקרטיים. אתם מכירים את יחסי אליכם. על יחסי כלפי הסקטור הערבי הצהרתי בנאומי הראשון בכנסת, ולא יריתי דברים מהמותן. היו לי שבעה ימים נקיים כדי לחשוב מה לומר באותו נאום, ואם מצאתי לנכון לומר את מה שאמרתי זה רק מפני שאני מכיר בהחלט בחשיבות של מרקם יחסיים תקין ומכובד בין הסקטורים היהודי והערבי.

היו"ר י' א' שפירא:

בשעה 11.30 השר חייב ללכת לישיבה של ועדת השרים, אבל יישאר עמנו מר הכס שהוא הנקיא בנושא.

ח' רמון:

אני מבקש להעלות הצעה בנוכחותו של השר. התרשמתי מהרצון הטוב והכנה שלו לטפל בנושא. יחד עם זה יש לסקטור הערבי תחושה שהוא מקופח. אני מבין את הדרישה שלך, אדוני השר, להפסיק את השביתה. האם יהיה מקובל עליך שחברים מוועדת הכספים שייבחרו לכך יהיו מעורבים בנושא? מצד אחד הסקטור הערבי ייענה לפנייתך ויסיים את השביתה, ומצד שני אנחנו נעקוב מקרוב אחרי הפגישות שלכם, נשמע אותם, נהיה בקשר עם העובדים במשרדך, וזאת על מנת לקדם את העניין שאתה מאמין שהוא זועק לשמים ותובע פתרון.

שר הפנים י' פרץ:

אין לי התנגדות לכך.

ח' רמון:

אתם תעשו מחווה, אנחנו נהיה מחוייבים לעניין, והשביתה תסתיים.

היו"ר א' י' שפירא:

אם תסיימו את השביתה, אני מוכן להקים ועדת משנה של ועדת הכספים שתעקוב באופן שוטף אחר התקדמות העניינים. אדאג שבועדת המשנה יהיו חברים שאתם סומכים עליהם, למשל חבר הוועדה יאיר צבן. אולי הצעה זו תאפשר לכם לסיים את השביתה ובכך להיענות לפניה של השר. ועדת הכספים מצדה חתן גיבוי מלא לשר. אני בטוח שיש לו רצון טוב. אם חפסיקו את השביתה אני מוכן שעוד לפני הקמת ועדת המשנה נזמין את שר האוצר ואת שר הפנים לוועדה ונקיים כאן דיון משותף. אחר כך אקים את ועדת המשנה, ובלבד שתפסיקו את השביתה.

ע' סולודר:

כמי שהשתתף בצוות שטיפל בנושא ודאג להקצאת המשאבים אני יכולה לומר שכאן קרה מה שקרה לכספים שהוקצו להתיישבות. העברת הכספים אושרה לפני שמונה חדשים ועד היום הכספים לא הגיעו לתעודתם.

אני יכולה להצטרף לפנייה להפסיק את השביתה, כי גם עלי מקובל שברגע שנכנסים למשא ומתן ומספלים במצב השביתה צריכה להיגמר. אבל המצב כפי שהוא היום הוא בלתי אפשרי, והוועדה חייבת לטפל בו. אבל הוועדה חייבת גם לבדוק מה קרה מאז נתקבלה ההחלטה ולהסיר את המחסומים בדרך לביצועה.

י' צבן:

אני מבין ששר הפנים תומך בחלק מהדרישות.

היו"ר א' י' שפירא:

שר הפנים איננו רוצה שאנשים ירגישו הרגשת קיפוח.

י' צבן:

כאשר נמצאת כאן משלחת כה נכבדה של ראשי הרשויות המקומיות הערביות, מדוע לא נעשה מאמץ שגם שר האוצר יהיה נוכח בדיון על מנת לסגור ענין לפחות מבחינה עקרונית?

אדוני השר, כאשר עובדים מכריזים על שביתה, נשמעת לעתים טענה משפטית-פורמלית שהשביתה איננה הוקית כי לא ניתנה אזהרה מוקדמת עליה. אבל שביתה היא דרך לגיטימית למאבק, ואסור להפוך אותה לפשע. מי שאומר שכיוון שהם שובתים אין מה לדבר אחס, הופך את השביתה לדבר לא נורמטיבי. מקובל בעולם שיש שביתות גם של עיריות. אני מסכים לכל הידברות, אבל אל נתייחס לשביתה כאילו זה מעשה שלא ייעשה.

נ' ארד:

בוועדה קיים נוהג של התייעצות סיעתית. אני מציעה לחברי המשלחת לצאת לשעה קלה להתייעצות ולהודיע לנו על החלטתם. הנסיון מוכיח שמעורבותה של הוועדה והמעקב שלה אחרי ביצוע החלטות, יש להם השפעה.

ש' עמר:

אני תומך בהצעה של חבר הכנסת רמוך אבל אני מציע להגביל זאת בזמן ולא להשאיר זאת פתוח.

ח' טובי:

ראשי הרשויות יתייעצו ויתנו את תשובתם. אינני דובר בשמם. אני שואל את השר האם אפשר לקבוע פרק זמן קצוב לעבודתה של הוועדה בראשותו של מר מקוביץ שעוסקת בנושא התכנון?

אני מבין שתהיה הידברות עם שר האוצר, אבל האם ניתן להעביר לרשויות המקומיות באופן מיידי סכום מסוים על חשבון הסיוע כדי להקל על המצוקה שלהן ולכסות גרעונות שהצטברו בשנה שעברה?

שר הפנים י' פרץ:

סכום מיידי ניתן כאשר הוחלט על הקצבה של 4 מיליון דולר. שלישי מהסכום ניתן באופן מיידי. (ע' סולודר: אבל הוא לא הגיע ליעדו).

היו"ר א' י' שפירא:

בוועדת הכספים יש חברים שאינם מוכנים להשלים עם קיפוח. השר אמר שהפער הוא תוצאה של עשרות שנים ולא ניתן לגשר על פניו בבת אחת, אלא צריך לעשות זאת בשלבים.

אני מציע שתפסיקו את השביחה. אם תפסיקו את השביחה אקח על עצמי לטפל בעניין. אזמין את שר האוצר ואת שר הפנים ואדאג לכך שעוד לפני יציאת הכנסת לפגרה הנושא יסוכם. ב-7 באוגוסט יוצאת הכנסת לפגרה, אם כי לוועדת הכספים לא תהיה פגרה. אנחנו נחייב את משרד הפנים לתח את החשובות תוך שבועיים ימים. אני אבקש פגישה אצל ראש הממשלה עם שר האוצר ושר הפנים, אפנה אליו כיושב-ראש ועדת הכספים, אם תסיימו היום את השביחה.

מ' ותד:

הם צריכים להתייעץ על כך עם המזכירות. הם יחזרו למזכירות, יקיימו את ההתייעצות ויתנו לך את החשובה תוך יומיים.

ת' טובי:

חשוב שנשמע דברים יותר ברורים מה עליהם להביא בפני המזכירות להתייעצות.

היו"ר א' י' שפירא:

אני מציע שבעוד שבועיים נקיים כאן ישיבה מסכמת. תוך שבועיים נקבל תשובה חליתית ממשרד האוצר וממשרד הפנים מה הם יכולים לתת לכם ומה לא. בפרק הזמן הזה של שבועיים תקיימו קשר עם משרד הפנים, ואם תראו שמה שהם מציעים לכם איננו עונה על ציפיותיכם, מייד תחקשו אלי, ואז אקיים את הפגישה אצל ראש הממשלה עם שר האוצר ושר הפנים. אני אודיע לראש הממשלה שאתם הפסקתם את השביחה לפי בקשתי לשבועיים כדי לאפשר דיונים ענייניים.

ש' עמר:

אני מציע שנקבל תשובה היום על סיום השביחה.

ח' רמוך:

ההרכב של המשלחת שמופיעה בפנינו היום איננו מקרי. יודעים כאן אנשים שניהלו את המאבק ועומדים בראשו. אינני מבקשים מכם להחליט היום. אנחנו מבקשים שאתם שישבתם עמנו היום ושמעם את הדברים תצאו מכאן עם המלצה לגוף היציג שלכם להיענות לבקשה. אני משוכנע שאם חברי המשלחת ימליצו בפני הוועד על הפסקת השביחה, הוא יקבל את ההמלצה.

היו"ר א' י' שפירא:

השבועיים יתחילו מהיום בו אקבל את חשובתכם על הפסקת השביחה.

ת' טובי:

האם השר מוכן להתחייב שהוועדה לענין התכנון תסיים את עבודתה תוך פרק זמן מוגדר?

אני גם מבקש שהוועדה הזו תמליץ בפני שר האוצר ושר הפנים להעביר לרשויות המקומיות סכום מסוים כמקדמה עד לסיום הבירור.

ש' עמר:

אני רוצה לשכנע את ראשי הרשויות המקומיות לקבל החלטה על סיום השביחה מהר ככל האפשר. הפגישה של היום עם שר הפנים סוללת את הדרך לפתרון הבעיה. לכן חשוב שמספר שעות לאחר סיום הישיבה תודיעו ליושב-ראש ועדת הכספים שאתם נענים לפנייה ומפסיקים את השביחה. כל דחיה תקטין את האפקט של הישיבה של היום.

ג' גדות:

אני מודע לבעיות של המגזר הלא יהודי, לבעיות האמיתיות וגם לחלק מהדברים שאינם אמיתיים. אני בהחלט מודע לתחושת הקיפוח הקיימת במגזר הזה, ואני סבור שהמצב מחייב סיפול. יש דברים אובייקטיביים

ויש דברים סובייקטיביים, ולא כל הדברים הם בדיוק כפי שהם מוצגים. כולנו חיים במדינה יהודים, ערבים, דרוזים, צ'רקסים, ויודעים את המצב.

אני סבור שהמשלחת היושבת כאן צריכה לקבל את עצתו של היושב-ראש. ברור לנו שאתם צריכים לקבל לכך את הגיבול של הוועד שלכם ואת הסכמתו. אם תצאו מכאן מרוצים סביר להניח שתמליצו בפני חבריכם להיענות לפניה של היושב-ראש, שהיא הגיונית ונכונה. אני מקווה ומאמין שאכן כך תעשו. אני גם משוכנע שכל הנקודות שהעליתם יידונו באותו פרק זמן של שבועיים וגם יזכו לחשובות ענייניות.

ע' דראושה:

הייתה איננה מטרה בפני עצמה אלא היא אמצעי להשגת מטרות. לדעתי, לאור הדיון שהתקיים כאן והדעה האחידה שביטאו חברי הוועדה והיושב-ראש בראשם, ההצעה של היושב-ראש נראית לי. אני יודע שלחברי המשלחת תהיה בעיה אם הם לא יחזרו למזכירות של הוועד הארצי עם דברים קונקרטיים. אבל ההצעה היא קונסטרוקטיבית, אני ממליץ בפני חברי לקבל אותה ולהפסיק את השביתה לשבועיים כדי לתת שהות לקיים את המגעים עם ראש הממשלה, שר האוצר ושר הפנים.

היו"ר א' י' שפירא:

אתם תקבלו את החשובה.

ע' דראושה:

אני רוצה להשמיע הערה גם באזני חברי המזכירות. אנחנו חברי הכנסת שותפים למאבק שלכם. אם יהיה צורך בשביתה כללית נעמוד מאחוריכם במאבקכם. אבל כאשר מועלית הצעה כה רצינית וכנה, דעתי היא שיש להיענות לה בחיוב.

היו"ר א' י' שפירא:

תודה לחברי המשלחת.

הארכת התקופה להגדלת ההפקדות בתכניות החסכון;
"רב הכליחתי" או "נעורים"; "לכל צמוד", "גמיש" או "2000"; "לחיילים";
"למתמיד" ו"חודשי צמוד לדולר".
הארכת תכנית החסכון "צמד חלוקת רווחים"

היו"ר א' י' שפירא:

אנו עוברים לאישור תכניות חסכון.

ח' רמון:

לאחר שרוב המסקנות האישיות בדו"ח ועדה-ביסקי יושמו, אין מניעה
לאשר את תכניות החסכון. אני רק רוצה לומר ליושב-ראש כי העובדה שוועדת
הכספים נהגה כפי שנהגה בענין היחה גורם מכריע בשיקוליו של שר אחד
לפחות איך להצביע בממשלה בענין השעייתו של מר רקנאטי. ההודעה של
הוועדה שהיא לא תאפשר לממשלה לעבוד עם בנק דיסקונט היא שהביאה לכך.

בנק אחד עדיין חייב לנו חוב. החלטנו לבקש מהבנק פרטים על תנאי
הפרישה של היושב-ראש. אינני מתכוון לעכב כרגע את אישור התכניות,
אבל זה לא אומר שבעתיד לא נדרש מהבנק דיווח על תנאי הפרישה.

היום אצביע בעד אישור תכניות החסכון.

ד' תיכון:

ברור שלאחר מה שקרה אתמול אין טעם להמשיך בסנקציות, אבל עדיין
קיימת הבעיה של היושב-ראש לשעבר של מועצת המנהלים של בנק לאומי,
תנאי הפרישה והפיצויים שקיבל. אני מבקש ממך, אדוני היושב-ראש,
שתטפל אישית בענין ותביא לנו את הנתונים. אני מבקש שתקח על עצמך
להסדיר את הענין.

ח' רמון:

תואיל למסור לראשי הבנק שאיננו רוצים לנקוט בשום צעד נגד הבנק
בענין זה.

ד' תיכון:

אבל אנחנו מייפים את כוחך לספל בענין.

ש' עמר:

צריך לאשר את השינויים בתכניות החסכון. יחד עם זה לאחר שמירב
ההמלצות האישיות שבדו"ח בוצעו, הגיע הזמן שהוועדה תדון בחלק המהותי
של הדו"ח.

ד' תיכון:

אני מודיע שוועדת המשנה תחיל לדון כבר ביום שלישי הבא בקטע
שמדבר על קופות הגמל.

היו"ר א' י' שפירא:

אתייעץ עם היועץ המשפטי של הכנסת ואשאל אם ועדת הכספים יכולה
להיכנס לרשות הפרט ולדרוש נתונים על פיצויים, שכר ותנאי פרישה.
אבדוק את הענין.

הוחלט: לאשר את התיקונים המוצעים בתכניות החסכון.

החלטה בדבר קביעת שיעור דמי ביטוח לפי החלטת משכורת נושאי
משרה שיפוטית, התשמ"א-1981

א' דמביץ:

לפני שלושה חדשים קבעה הוועדה שיהיו דינים חדשים של אשפוז
בשירותים רפואיים. נאמר שנושא משרה שיפוטית ישלם להבטחת זכויותיו
דרך ניכוי ממשכורתו דמי ביטוח בכל חודש כמו דמי חבר בקופת חולים.
ואולם - וזה העוקץ - נושא משרה שיפוטית שהוא חבר בקופת חולים
ישלם למדינה דמי ביטוח כאמור בשיעור מוקטן שתקבע ועדת הכספים של
הכנסת.

השאלה היא מה יהיה אותו שיעור מוקטן שישלם אותו נושא משרה
שיפוטית כדי שהוא יקבל את השירותים המיוחדים. ההצעה היתה שהשיעור
יהיה 30% מאותם דמי חבר.

י' ז' אמיר:

מדוע לא יהיה שוויון בתשלומים של נושאי משרה שיפוטית?
מדוע מי שאיננו חבר קופת חולים ישלם 100%, ומי שהוא חבר קופת
חולים ישלם 130%?

א' קרשנר:

נאמר שרק 70% מהמס האחיד הולכים לקופת חולים, ואילו 30%
הנותרים לפעולותיה של ההסתדרות. ההנחה היא שאותו נושא משרה שיפוטית
נהנה מחברותו בהסתדרות ומפעולותיה.

היו"ר א' י' שפירא:

אני מביא את ההחלטה לאישור.

הוחלט: נושא משרה שיפוטית החבר בקופת חולים ישלם למדינה דמי ביטוח
בשיעור 30% מדמי הביטוח שהיה משלם אילו היה חבר בקופת-חולים.
תחילתה של ההחלטה ביום 1 באפריל 1986.

הצעה לסדר היום

היו"ר א' י' שפירא:

הצעה לסדר היום לחבר הכנסת אמיר.

י' ז' אמיר:

בשבוע שעבר אישרה הוועדה הנחות ממש הכנסה לישובים באזורי פיתוח
ובשטחי התיישבות. אני מבקש להציע שינויים בטבלה של הישובים שאישרה
הוועדה.

א' קרשנר:

הטבלה לא אושרה עכשיו בוועדה אלא מזמן.

ע' סולודר:

גם אני מבקש להכניס תיקונים בטבלה.

היו"ר א' י' שפירא:

תמצאו לי את שמות הישובים שאחסם מבקשים לכלול בטבלה.

הישיבה נעולה.

(הישיבה ננעלה בשעה 12.15)